

Februar - svečan
2019

št. 2

BISER

Letnik XXV.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

**ČISTA MATI PO PORODU
V TEMPELJ NESE JEZUSA;
VDANA DAJE GA GOSPODU,
Z DAROM SPET ODKUPI GA.**

**ČESA SE TI OČIŠČUJEŠ,
SVETA BOLJ KOT ANGELI?
BOGU JEZUSA DARUJEŠ,
KI JE VIR VSE ČISTOSTI.**

**SIMEONA RADOST VNEMA,
HVALI IN ČASTI BOGA,
DETE JEZUSA OBJEMA,
GA SPOZNA ZA LUČ SVETA.**

**O KRISTJANI, ZDAJ VZEMIMO
SVETLO SVEČO SI V ROKE,
HLADNA SRCA Z NJO PRIŽGIMO,
DA V LJUBEZNI ZAPLAMTE.**

DUHOVNA MISEL

Darovanje, znamenje rešitve

Marija in Jožef sta se držala izročila in predpisov ter v jeruzalemskem templju prvorojenca Jezusa darovala Gospodu, in tudi dve grlici ali dva golobčka, da bi ne bilo kakšnih očitkov od koder že bodi.

Jezus, Božji dar ljudem, je bil tako ponovno Bogu darovan, da bi dal tudi nam zgled, kako se moramo ponovno in ponovno Bogu darovati, da bi tako postajali vedno bolj Božji v svojih mislih, besedah in dejanjih. To naj bi bila življenjska naloga vsakega človeka, ustvarjenega po Božji podobi, posebej pa še kristjana, s krstom vcepljenega v Kristusovo skrivnostno telo – Cerkev.

Hkrati pa naj bi se v iskreni ljubezni pogosto darovali tudi bližnjemu. Slovenski pesnik Simon Gregorčič, ki je bil tudi duhovnik, je to misel lepo povzel v svoji pesmi Daritev:

*»Daritev bodi ti življenje celo:
oltar najlepši je – srca oltar.«*

Ob Jezusovem darovanju v templju je bil navzoč tudi starček Simeon, pravičen in

bogaboječ mož. Poln hvaležnosti je vzel dete v naročje in zapel v imenu vseh ljudstev hvalnico Bogu, vesel, da je s svojimi očmi videl Božjo »rešitev«. Mariji pa je rekel:

*»Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih ... in tvojo lastno dušo bo presunil meč«
(Lk 2,25-35).*

Marija je vse to čudovito doživela in vse te besede ohranjala in premišljevala v svojem srcu vse življenje.

Kristus je znamenje rešitve za vse nas. S svojim rojstvom, s svojim darovanjem v templju, s svojo odrešujočo besedo, s svojim trpljenjem in smrtjo na križu ter s svojim vstajenjem. Kristus vabi tudi nas, da bi bili tudi mi skupaj z njim znamenje rešitve vsem ljudem, s katerimi se srečujemo. Včasih tudi za ceno hudega trpljenja ali celo smrti.

Takšna je pot kristjana, poklicanega k hoji za Kristusom, ob zgledu njegove matere Marije.

Žpk. Edi Vajda

ZGODILO SE JE

Pričevati za svetlobo

Prazniki so minili, ni več čutiti pričakovanja, veselja. Pa še dolgočasno vreme, brez snega ... Lučk in vsega okrasja je bilo vse predolgo in preveč ...

Moje misli se pogosto vračajo na adventne večere, še posebej na zadnji adventni večer 21. decembra 2018. V župnijskem domu na Ravnah je bila gostja večera Sonja Pungertnik.

V kar polno dvorano je vstopila mlada, simpatična ženska. Z nasmeškom preprosto kar prične s pripovedjo o svojem življenju: pridna pri učenju, delu, zelo uspešna v službi ... Ima družino. Pred nami je ženska, ki je vsem za zgled, zgodba, ki jih tudi sicer ni malo.

A gospa Sonja je od rojstva slepa. Ne rabi veliko ali skoraj nič pomoči. A je vztrajna, redoljubna. Pridejo dnevi, ko je žalostna in tudi jezna. Volja in vera v Boga ji pomagata premagovati te težke dni,

zaradi njene slepote velikokrat polne tudi nesmiselnih ovir. Enostavno: z Bogom in vero nikoli ni sama. Je pa tudi res, da vera ni tradicija ali navada – vera je božja milost – zaslužiti si jo moramo.

Ko se spominjam pripovedi slepe gospe Sonje, mi pred oči pridejo mnoga srečanja z ljudmi na cesti. Velikokrat se zgrozim ali celo raje ognem mrkim, že kar sovražnim, pogledom soljudi, ki pa jim nič ne manjka.

Vsakokrat pa mi polepšajo dan tisti, s katerimi se ob srečanju pozdravimo s toplim nasmehom, morda spregovorimo kakšno prijazno besedo. A teh je vedno manj tudi v našem malem okolju. Ali pa se mi samo dozdeva?

Milka Breznik

DUHOVNE VAJE NA STROJNI

V petek, 18. januarja 2019, smo se hotuljski birmanci in ravenski osmošolci popoldne zbrali na Strojni, kjer smo imeli vikend duhovne priprave na sv. birmo, ki bo v naši župniji v maju. Zvečer so se nam pridružili animatorji iz drugih krajev pod vodstvom dr. Alfonza Žiberta. Med animatorji ni bilo domačinov.

Po kratki predstavitvi smo imeli večerjo. Po večerji smo šli ven iskat simbole iz narave, ki so v nas vzbudili pozornost. Za ene je bil simbol zanimiva palčka, ki so jo našli

na tleh, za druge ledena sveča.

Po vrnitvi smo imeli spoznavni večer, na katerem smo se predstavili in počastili svoj simbol iz narave s prižigom svečke. Večer smo zaključili z meditacijo, ob kateri nam je animatorka brala zgodbo Drevo ima srce. Vsak od nas si je ob poslušanju zamislil svoje drevo.

Naslednji dan smo po zajtrku odšli na bližnji hrib, kjer smo pustili svoj odtis in se povezali z naravo. Sledilo je kosilo, potem smo šli v cerkev, ki je že bila okrašena za nedeljsko sveto mašo. V njej

DUHOVNE VAJE NA STROJNI

smo si izbrali točko, ki nas je pritegnila. Po obisku cerkve smo šli na sprehod do bližnje kapelice, kjer smo se blagoslovili. Vrnili smo se v šolo in se zbrali v skupnem prostoru, kjer smo napisali pismo drevesu. Sledila je sveta spoved.

Po krajšem premoru smo se spet zbrali v skupnem prostoru, kjer smo na rumene listke zapisali svoje občutke z dela poti, ki smo ga prehodili sami. Listke smo nato prilepili na grm. Razdeljeni so bili še rdeči listki, na katere smo

zapisali občutke z dela poti, ki smo ga prehodili skupaj s prijatelji. Tudi te listke smo prilepili na grm. Kasneje smo se razdelili v skupine, s katerimi smo sestavljali diapozitive iz Svetega pisma. Bilo je zabavno.

Po večerji je sledil zabavni večer, na katerem smo se razdelili v dve skupini. Vsaka skupina je sestavila svoj program za zadnji večer. Po zabavnem večeru smo spet odšli ven, kjer smo zažgali grm z listki.

V nedeljo smo se po zajtrku zbrali v skupnem

ZGODILO SE JE

prostoru, kjer smo sestavili in si razdelili prošnje in zahvale, ki smo jih kasneje prebrali pri sveti maši. Izbrali smo tudi pesmi, ki smo jih peli pri sveti maši. Pred začetkom maše smo

pospravili in počistili učilnice. Vse skupaj je hitro minilo. Sledila je sveta maša, kamor so prišli tudi starši.

Tina in Miha Ažnoh

Letna konferenca župnijske Karitas Kotlje

V januarju 2019 smo imeli sodelavci župnijske Karitas redno letno konferenco. Naše srečanje je s svojo prisotnostjo obogatil gospod župnik z lepo duhovno mislijo. V nadaljevanju smo se posvetili poročilu o delu v preteklem letu.

Udeležili smo se kar nekaj dogodkov, ki jih je organizirala nadškofijska Karitas Maribor in Slovenska Karitas. V januarju je bilo to predavanje v Slovenj Gradcu, v marcu plenum v Mariboru, avgusta pa nadškofijsko romanje sodelavcev v Ponikvo, Oplotnico in Čadram.

V oktobru so se štirje člani udeležili seminarja v Celju. Letos je bil moto seminarja Rast mladosti iz korenin starosti. Pogovarjali smo se o tem, kako pridobiti mlade v naše vrste. Na seminarju so sodelovali tudi

mladi, ki so predstavili svoja pričakovanja, stališča in izkušnje. Novembra smo se člani Karitasa iz Kotelj odpravili na duhovno obnovo na Ptujsko goro, v tednu Karitas smo romali v Ponikvo in se udeležili koncerta Klic dobrote v Celju.

Seveda pa smo bili aktivni tudi v naši župniji. Na cvetni petek smo se udeležili sv. maše v Domu na Prevaljah. S pisankami in snopi smo po sv. maši obdarili stanovalce Doma. V maju smo organizirali romanje starejših in bolnih na Brezje, ki se ga je udeležilo kar lepo število romarjev. V juniju smo pomagali pri organizaciji župnijskega piknika, julija smo imeli srečanje bolnih in starejših. Sodelovali smo pri pletenju vencev za obe lepi nedelji ter pomagali pri pogostitvi. Organizirali smo tudi adventno delavnico pletenja venčkov za

ZGODILO SE JE

veroučence, ki pa je bila bolj slabo obiskana, saj je prišlo le pet otrok. Seveda smo sodelavci in sodelavke Karitas spletli kar nekaj venčkov, ki smo jih ponudili župljanom na prvo adventno nedeljo.

Na nedeljo Karitas smo s svojimi prispevki obogatili sv. mašo, nato pa za župljane pripravili manjšo pogostitev s čajem in pecivom. V decembru smo zbirali prispevke za koledarje. Seveda smo skozi vse leto pridno obiskovali starejše in bolnike, tako na njihovih domovih kot v domovih starostnikov, posebej pa ob okroglih obletnicah in pred prazniki.

Poskrbeli smo tudi za razdelitev hrane pomoči potrebnim, ki jo prispeva Evropska unija. Imeli smo tri dobave hrane, ki smo jo delili šestkrat. Imeli smo deset upravičencev; dve družini in osem posameznikov. Zbirali smo tudi oblačila in obutev. Izdelke, ki smo jih zbrali na zahvalno nedeljo, smo poslali na nadškofijsko Karitas, kjer so večje potrebe.

Veliko časa v letu 2018 smo posvetili tudi reševanju

stiske naše članice Rozike. Pri tem ima veliko zaslug Silvo, ki je pomagal pri urejanju vseh, za Roziko pomembnih stvari, od obiskov pri zdravnikih do urejanja namestitve v domu starejših.

Večino finančnih sredstev, ki jih Karitas Kotlje dobi od prodaje sveč, venčkov in koledarjev porabimo za plačilo položnic ter za darila starejšim. Redno mesečno prispevamo 15 eur za projekt Živa Karitas. Trenutno se zbirajo sredstva za ureditev posebnega oddelka za ljudi z demenco v enem izmed Karitasovih domov za starejše – negovalna oaza. Nekaj sredstev porabimo tudi za pogostitev na letni konferenci, za potne stroške – plenum, duhovne obnove, seminar ...

Še vedno pa se najde veliko drobnih stvari, ki jih naredimo zastonj, Bogu v čast, ljudem pa v veselje. Naj bo tako tudi v bodoče. Hvala vsem sodelavcem in sodelavkam Karitasa za dobra dela, ki ste jih naredili v letu 2018.

V imenu sodelavcev župnijske Karitas zapisala Vida Senica

Jezusovo darovanje – Svečnica

Marija in Jožef želita pripeljati novorojenega otroka k Božji navzočnosti, ki prebiva v templju – izbranem kraju srečevanja z Bogom. Darovanje v templju je razodelo, da je Jezus prvorojeni Sin, posvečen Gospodu. To razodetje spreminja način naše pripadnosti Bogu. Kristusovi obiski templja v naslednjih letih so obnovili njegovo darovanje in razširili to otroško srečanje z Očetom. Na koncu se Kristus poistoveti s templjem: On je prebivališče Boga med ljudmi. S

tem ko Marija prinaša svoje dete v tempelj, pomaga Jezusu in tudi vsem nam k temu, kar v resnici smo.

Na praznik Jezusovega darovanja v templju praznujemo dan posvečenega življenja. Leta 1997 je praznik razglasil Janez Pavel II. Posvečeno življenje je izjemno pričevanje povezanosti človeka in Boga. Za rodovitnost Cerkve je molitev in daritev Bogu posvečenih oseb ključnega pomena.

Vir: internet, www.druzina.si

Bolje je volka v hlevu imeti, kakor se na soncu o svečnici greti.

Če na svečnico sneži, se vigred že glasi.

Če jazbec pred luknjo na soncu je zdaj (o svečnici), gre zopet za štiri tedne v luknjo nazaj.

Če na svečnico od strehe kane prej ko od sveče, ne bo še kmalu konec zimske nesreče.

OBVESTILA

8. februar – Prešernov dan – državni praznik

11. februar – god Lurške Matere božje, svetovni dan bolnikov

K nebeškemu O etu je odšel

1. Grnjak Franc, 81. let, Kotlje 42

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 170.